

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719202247
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6719202247.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členiek JUDr. Miroslavy Púchovskej a JUDr. Janky Boroškovej, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 950 09 Paríž, Francúzska republika, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, zast. Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanému: I. Y., nar. XX.XX.A., trvale bytom V. XXXX/X, XXX XX F., o zaplatenie 833,04,- Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, č.k. 19Csp/34/2019-90 zo dňa 4. marca 2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen, č.k. 19Csp/34/2019-90 zo dňa 4. marca 2020, p o t v r d z u j e.
- II. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom prvou výrokovou vetou zamietol žalobu a druhou výrokovou vetou žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.
2. Na odôvodnenie súd uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 14.05.2019 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 833,04,- Eur spolu s úrokom z dlžnej úverovej istiny vo výške 30 % ročne zo sumy 651,42,- Eur od 19.05.2016 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 778,04,- Eur od 19.05.2016 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, a to na tom skutkovom a právnom základe, že právny predchodca žalobcu - spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. (ďalej len „Cetelem, a.s.“) - uzavrel ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom dňa 28.06.2015 zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a o vydaní kreditnej karty, na základe ktorej bol žalovanému schválený úverový rámec do výšky 5.000,- Eur. Po dobu trvania úverového vzťahu žalovaný vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky vo výške 704,65,- Eur. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil a uhradil len sumu 90,07,- Eur. Z tohto dôvodu vyhlásila spoločnosť Cetelem, a.s. mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa dlh žalovaného stal splatným vcelku.
3. Na základe výzvy súdu oznámil žalobca vo svojom podaní zo dňa 17.06.2019, že žalovaný sa dostal do omeškania nezaplatením mesačnej splátky splatnej dňa 10.10.2015. Súčasne ako listinný dôkaz predložil súdu aj výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky úveru spolu s dokladom o odoslaní žalovanému dňa 05.02.2016. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie dňa 01.08.2019 vyzval žalobcu na späťvzatie žaloby pre premlčanie nároku. S uvedeným sa však žalobca nestotožnil.

4. Po vykonanom dokazovaní a právnom posúdení veci dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobe nie je možné pre premlčanie nároku vyhovieť, a to v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie zistil, že k zosplatneniu úveru došlo dňa 18.05.2016. V danom čase musel byť žalovaný ako dlžník v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v omeškaní so zaplatením splátky viac ako tri mesiace. Podľa tvrdenia žalobcu bol žalovaný v omeškaní už so splátkou splatnou dňa 10.10.2015, pričom spoločnosť Cetelem, a.s. vyzvala žalovaného na úhradu dlžných splátok už listom zo dňa 05.02.2016. V zmysle ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka tak odo dňa zročnosti splátky splatnej dňa 10.02.2016 začala plynúť trojročná premlčacia doba, ktorej koniec pripadol na 11.02.2019. Nakoľko bola žaloba podaná na súde až dňa 14.05.2019, a teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby a za účinnosti ustanovenia § 54 a Občianskeho zákonníka, súd nemohol tento premlčaný nárok žalobcovi priznať. Z uvedeného dôvodu nebolo možné podľa názoru súdu prvej inštancie priznať žalobcovi ani nárok na zaplatenie úrokov a úrokov z omeškania. Súčasťou uplatneného nároku boli aj náklady spojené s vymáhaním pohľadávky vo výške 55,- Eur, avšak žalobca tento nárok neodôvodnil a nepodložil žiadnymi dôkazmi, preto mu ho súd nepriznal. Čo sa týka rozhodovaniu o trovách konania, žalovaný mal v spore plný úspech, a preto mu mal v zmysle § 255 Civilného sporového poriadku prislúchať nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. Nakoľko však žalovanému žiadne trovy nevznikli, súd mu v zmysle § 257 Civilného sporového poriadku nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca s návrhom, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca mal v zmysle odvolania za to, že z ustanovenia § 545 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pri plnení dlhu v splátkach vzniká veriteľovi právo na zosplatnenie dlhu v celej výške len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Na ustanovenie § 545 Občianskeho zákonníka nadväzuje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s požiadavkou na povinnosť upozorniť spotrebiteľa na možnosť zosplatnenia dlhu. Podľa názoru žalobcu sa prvoinštančný súd nesprávne nezaoberal splnením podmienok upravených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca oznámil súdu, že žalovaný sa dostal do omeškania neuhradením mesačnej splátky splatnej ku dňu 10.10.2015 a od tohto dátumu musela podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uplynúť lehota troch mesiacov a zároveň veriteľ musel vyzvať dlžníka na úhradu dlhu a upozorniť ho na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Žalovanému bola táto výzva odoslaná dňa 05.02.2016. Žalobca zastáva názor, že súd nemal ako dospieť k záveru, že premlčacia doba by mala začať plynúť od zročnosti mesačnej splátky splatnej k 10.02.2016. Uvedol aj, že žalobný návrh bol súdu prvej inštancie doručený dňa 14.05.2016, t.j. v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka zastáva žalobca názor, že si svoj nárok uplatnil v zákonnej trojročnej premlčacej dobe minimálne v rozsahu istiny z mesačných splátok splatných od 10.06.2016.

6. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie v rozsahu danom § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP. Odvolací súd nepovažoval za potrebné doplniť ani zopakovať dôkazy vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, preto prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP). Rozsudok v zmysle § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 1 CSP odvolací súd verejne vyhlásil, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

8. Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa žalobou podanou podanou dňa 14.05.2019 domáhal zaplatenia istiny vo výške 833,04,- Eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 30 % ročne zo sumy 651,42,- Eur od 19.05.2016 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 778,04,- Eur od 19.05.2016 do zaplatenia ako aj trov konania. Žalobca v žalobe uviedol, že právny predchodca žalobcu - spoločnosť Cetelem, a.s. ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, obsahom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami v mesačných splátkach. Žalovaný po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpал z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky vo výške 704,65,- Eur. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne

a včas neplnil a uhradil len sumu vo výške 90,07,- Eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok vyhlásil veriteľ 18.05.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu.

9. Žalobca spolu so žalobou predložil súdu aj zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty zo dňa 28.06.2015, výpis z úverového účtu žalovaného, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru zo dňa 24.05.2016, v ktorom žalovanému oznámil, že ku dňu 18.05.2016 sa stal jeho záväzok splatný v celom rozsahu.

10. Na základe výzvy súdu sa žalobca podaním doručeným dňa 19.06.2019 vyjadril, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru neuhradením mesačnej splátky splatnej ku dňu 10.10.2015. Žalobca spolu s vyjadrením predložil súdu aj výzvu na splatenie dlžnej čiastky úveru odoslanú dňa 05.02.2016. Až následne pristúpila spoločnosť Cetelem, a.s. k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru.

11. Uznesením č.k. 19Csp/34/2019-53 zo dňa 01.08.2019 vyzval súd prvej inštancie žalobcu na späťvzatie žaloby, pretože po predbežnom posúdení žaloby dospel súd k záveru, že žaloba je zjavne nedôvodná, a to s poukazom na ustanovenie § 54a v spojení s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka. S týmto názorom súdu sa žalobca nestotožnil, čo uviedol vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 22.08.2019, a zotrval na podanej žalobe.

12. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v aktuálnom znení, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

15. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

16. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

17. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Z.z. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, keďže tento typ zmluvy je absolútnym obchodom a takáto zmluva je vždy uzatváraná v zmysle Obchodného zákonníka. S ohľadom na povahu zmluvných strán - dodávateľ a spotrebiteľ - je však nevyhnutné považovať predmetnú zmluvu za zmluvu spotrebiteľskú a poskytnutý úver za spotrebiteľský, na ktoré sa vzťahujú okrem ustanovení Občianskeho zákonníka aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch.

20. Pre rozhodnutie sporu bolo nevyhnutné určiť začiatok plynutia premlčacej doby pre vymáhanie pohľadávky a v nadväznosti na to aj koniec premlčacej doby. Z druhej vety ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročný celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka je teda zrejmé, že zákon neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu (ani na prípadný neskorší dátum uvedený vo výzve na úhradu dlžnej sumy), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh.

21. V prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, má dodávateľ povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, čo však nič nemení na skutočnosti, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade počíta odo dňa zročnosti omeškanej splátky. Je pravdou, že takouto právnou úpravou zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu o tri mesiace, keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka s danou splátkou dodávateľ nemôže zosplatiť celý dlh, pretože by tým porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak, premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ale len za predpokladu, že takto stanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda, že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, resp. k podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 10.10.2015. Uvedené vyplýva z vyjadrenia žalobcu doručeného súdu dňa 19.06.2019. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo dňa 18.05.2016. Z výpisu z úverového účtu mal odvolací súd za preukázané, že žalovaný bol v omeškaní aj s platením ostatných splátok splatných v mesiaci 11/2015, 12/2015 ako aj nasledujúcich splátok až do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru.

22. Odvolací súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, že premlčacia doba začala plynúť odo dňa splatnosti zmeškanej splátky, pre ktorú vyhlásil veriteľ mimoriadnu splatnosť úveru. Premlčacia doba teda začala plynúť 11.10.2015 a uplynula dňa 11.10.2018. Týmto dňom teda došlo k premlčaniu celého nároku žalobcu a je nutné prisvedčiť súdu prvej inštancie, že žaloba žalobcu doručená súdu prvej inštancie dňa 15.05.2019 bola podaná po uplynutí premlčacej doby, preto napadnutý rozsudok podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

23. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).